

Z historie českého stolního tenisu – 19. Díl

Zlato z Duisburgu

Nová sezona po neúspěšném světovém šampionátu v Birminghamu začala hodně nesměle, ovšem její závěr byl parádní. Na úvod nového ročníku Evropské ligy totiž československé družstvo dvakrát prohrálo. Se Sovětským svazem a pak také se Švédskem. Teprve až třetí utkání proti Jugoslávii přineslo první výhru.

Na nedostatek úspěchů si však reprezentanti stěžovat nemohli. Listopadové mezinárodní mistrovství Maďarska vyhrála obě družstva a Orłowski s Gergelym vyhráli debl. Na následném šampionátu Skandinávie se blýsknul Orłowski účastí v semifinále singlu, stejně jako páry Panský – Dvořáček a Orłowski – Kunz. Na mistrovství Francie pak dosáhla skvělého výsledku Blanka Šilhánová, když podlehla až v semifinále Číňance Tong Ling. A vše pak završil Orłowski vítězstvím na pařížském Turnaji mistrů.

S velikým očekáváním se blížil vrchol sezony, kterým bylo mistrovství Evropy v Duisburgu. V nominaci na tento turnaj se vedle tradičních opor objevila také dvě nová jména. Sedmnáctiletý Jindřich Panský (ten už ale startoval na MS v Birminghamu) a o tři roky mladší Marie Hrachová. Někteří trenéři se domnívali, že do reprezentačního áčka ještě nedorostli, ale ve složení týmu bylo dost logiky. Svaz chtěl dosáhnout na úspěch, ale současně za pochodu řešit výměnu hráčské generace. Jak se později ukázalo, povedlo se obojí.

Družstvo žen ve složení Uhlíková, Dubinová a Šilhánová po čtyřech výhrách a jediné prohře s Maďarskem postoupilo do semifinále a mělo jistou medaili. Pak přehrálo Rumunky 3:2 a bojovalo o zlato. Na Maďarky však tentokrát československé reprezentantky neměly. Stejně jako ve skupině prohrály 0:3 a radovaly se ze stříbrných medailí. Muži na medaili nedosáhli a skončili šestí.

Obrovskou radost však udělal všem fanouškům Milan Orłowski. Potvrdil, že jeho spolupráce s Maďarem Gergelym byla správnou volbou. Postoupili bez problémů až do finále a v něm proti Němcům Leissovi a Stellwagovi dokázali otočit nepříznivý vývoj z 0:2 na 3:2. Další titul ve sbírce Milana Orłowského byl na světě. Třetí cenný kov pak přidala dvojice Uhlíková – Šilhánová, která skončila na bronzovém stupínku. A pro zajímavost ještě jeden výsledek, čtrnáctiletá Marie Hrachová na turnaji vyhrála silně obsazenou soutěž útěchy.

Sparta opět nejlepší

Jen měsíc po skončení šampionátu vrcholila také nejprestižnější evropská klubová soutěž – Pohár mistrů. V mužské části se počtvrté za sebou do finále probodovali hráči pražské Sparty. Z předchozích tří bojů o vítězství uspěli dvakrát a v polovině dubna 1978 se jim to povedlo potřetí. Stačila k tomu skvělá forma dvojice Orłowski, Kunz, která ve finále proti Spartacusu Budapešť zařídila potřebných pět bodů. Bylo to naposledy v historii, kdy se český klub v soutěži mužů radoval ze zisku tohoto poháru. Ženy Vlašimi obsadily ve stejném ročníku druhé místo po finálové porážce od Statisztiky Budapešť. Oba kluby svými výkony podtrhly poměrně úspěšnou sezonu.

Tu novou jsme zahájili cennými výhrami v Evropské lize nad Švédskem a Sovětským svazem. Po další výhře ve Francii bylo zřejmé, že trojice Orłowski, Panský a Uhlíková může tentokrát pomýšlet hodně vysoko. Vyšlo to, Čechoslováci pak postupně porazili Anglii, Maďarsko, Německo i Jugoslávii a podruhé se radovali ze zisku cenné trofeje.

Mezi nejcennější úspěchy seriálu mezinárodních turnajů patřilo stříbro Uhlíkové ve dvouhře na mistrovství Francie a vítězství mixu Orłowski – Uhlíková na tomtéž turnaji. Orłowski s Gergelym vyhráli čtyřhru na mistrovství Skandinávie, když ve finále porazili čínský pár Li Zhenshi – Huang

Liang. Dvojice Dubinová, Hrachová vyhrála soutěž družstev na mistrovství Anglie a společně pak v deblu obsadily druhé místo.

V lednu 1979 si na mezinárodním mistrovství ČSSR mohli hráči a hráčky vyzkoušet stoly Butterfly a míčky Nittaku, kterými se mělo hrát na světovém šampionátu v Severní Koreji. Soutěže družstev ovládly domácí týmy. Orlovski s Panským, stejně jako Uhlíková s Šilhánovou ve finále porazily celky Jugoslávie. V tomto kontextu pak následné stříbrné medaile deblových párů Uhlíková – Šilhánová a Orlovski – Gergely nebyly příliš velkým úspěchem.

Bronzový Pchjongjang

Světový šampionát v severokorejském Pchjongjangu byl bezesporu mimořádný zážitek i pro zkušené cestovatele, kterými nejlepší stolní tenisté byli. A pro československé družstvo mužů navíc okořeněný zaslouženou medailí z týmové soutěže. Trojice Orlovski, Dvořáček, Panský (na lavičce Pospíšil a Ezr) tvořila vyrovnaný a silný tým. Přesvědčili se o tom soupeři v základní skupině. Čechoslováci postupně porazili Sovětský svaz, Hong Kong, Švédsko, Dánsko, Austrálii, Japonsko a Anglii. Skupinu vyhráli a měli jisté medaile.

Utkání o vítězství ve skupině proti Japonsku nabídlo dramatickou podívanou, kterou korunoval v devátém zápase Panský vítězstvím nad Maeharem. V semifinále už to nešlo, Čína byla nad naše síly a vyhrála 5:2, následná prohra s Japonskem 3:5 v boji o konečné třetí místo nic neubrala na radosti československého družstva. Milan Orlovski získal medaile komentoval slovy: *„Medaile patří také Zdeňku Pospíšilovi stejně jako nám, co jsme o ní přímo bojovali. Díky jemu jsme se naučili hrát proti obraně.“*

Ženám se tolik nevedlo. Sice porazily ve skupině senzačně domácí KLDK, když například Marie Hrachová porazila dvojnásobnou světovou šampionku ve dvouhře Pak Jung Sun, ale prohry s Německem a Sovětským svazem je odsoudily do bojů o konečné 5. – 8. místo. Skončily nakonec sedmé.

V soutěžích jednotlivců už tolik důvodů k radosti nebylo. Obě dvouhry ovládli Asiaté, například do čtvrtfinále singlu mužů se z Evropanů probojovali pouze Dvořáček a Gergely. Náš reprezentant v boji o medaili prohrál s Číňanem Liang Geliangem. Ve čtyřhrách prohrála už v osmifinále naše největší naděje, kterou byl pár Orlovski – Gergely, s Poláky Grubbou a Szochanskim. Mezi osm se nepodařilo postoupit ani zbývajícím párům.

